

Původní historická definice, tedy že sokolnictví je umění cvičit a používat k lovu

dravé ptáky vystihuje poslání sokolnictví v minulosti. Vycvičený dravec byl velmi důležitým pomocníkem při opatrování potravy a původní význam sokolnictví byl opravdu ohraničen touto definicí.

Postupným vývojem společnosti se měnil pohled na svět a tedy i přírodu. Ne náhodou zájem o sokolnictví byl prvním iniciátorem myšlenek ochrany dravců v přírodě a také ochrany lovené zvěře. Tím postupně vstupuje do sokolnictví prvek ochranářský.

S důsledky vědeckotechnické revoluce se vytrácí ekonomický význam sokolnictví a toto se stává především zábavou a sportem.

Hospodářský význam sokolnictví je znovuobjeven až ve 2. polovině 20. století, kdy se sokolnictví stává

opět profesí a to především v oblasti ochrany prostoru letišť před nežádoucími hejny ptáků, která mohou být, v případě střetu se startujícím nebo přistávacím letadlem, důvodem katastrofy.

Sokolnictví, jako činnost pěstující vztah mezi člověkem a dravcem je také v nové době velmi významným činitelem nesoucím know how umělého odchovu dravců v péči člověka, což se stalo rozhodujícím prvkem pro záchranu některých druhů dravců před vyhynutím.

Novodobá definice se tedy rozšiřuje do nových oborů jako je aktivní ochrana přírody, vzdělání společnosti a ochrana sekundárních hospodářských a civilizačních potřeb společnosti. Lov zvěře pomocí dravých ptáků jak byl chápán historicky má již dnes význam především pro

zachování tisíce let trvajcího kulturního dědictví lidstva.